

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

6. Quando facta sit in Galgalis Terræ diuiso. cap.14.v.7.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

quasi 19. Bonfrerius hic, Salius numer. 96. dum aperte scribunt verosimi-
litate esse, septem azymorum dies esse prius transactos, quam Iericho circumire-
turum quia contra vnum Iosephum tortens Rabbiorum obstitit, tum quia
circumcilio paulo ante suscepta, solemnitas primi diei Paschalis, oblatio ma-
nuli ad secundam Paschatis diem alligata, vltimi azymorum diei celebritas
id persuadere videntur. Etenim cæremoniæ hinc diebus ex lege fieri solitæ vix
cautum relinquebant temporis, quantum vrbi obeundæ sufficeret, accedente
pæsserim eo sacerdotum & armatorum apparatu, quo in hoc circuitu proce-
dendum, è castris longo ordine exeundum, eodemque peracta circuitione re-
deundum erat, ne repetam vulnera circumcisorum non videri initio Paschalis
hebdomadæ perfectæ sanata.

2. Cœperint igitur Israëlita mandatum de Iericho circumeunda, & sese
adeam expeditione comparauerint die 22. Nisan, die 23. diluculo eos cir-
cuitus cœperint, sequentibus continuauerint, ac die tandem 29. vrbe illa potiti
fuerint. Sabbato autem muros Iericho corruisse maxima est Rabbiorum cõ-
sensio, quibus ad stipulatur Salius ad an. m. 25 44. nu. 160. ad diē 29. Nisan, &
Serarius ad eodẽ certum putat, vt miretur id in dubium reuocari à Tostato Ios. 6.
q. 1. sub finem. Per que autem bene notant, aliquam ex hisce periodis factã die
Sabbati, liquidem hęc circuitiones septem dies tenuerunt, idque Deo auctore, ac
proinde sine vlla Israelitarum culpa, vt etiam Hebræi, Serarius, Salius mo-
nent, & Masius ex Tertulliano lib. contra Marcionem refert, sabbato Dei opera
humana: a prohiberi non diuina: esse autem diuina, quæ Dei iussu fiant.

3. Licet autem Serarius putet die 22. Nisan simul & mandatum de circum-
eunda Iericho datum & executioni mandari cœptum; magis tamen assentior
Salius existimanti vno die tardius hasce processiones inceptas & die 29. pri-
mi mensis finitas. Nam sicuti die secundo diluculo urbem circuiuerunt Israe-
litæ, vt hic habetur v. 12. ita credendum est eos prima die fecisse, cum pridie eius
res faciendæ mandatum accepissent.

Conclusio:

Quando
id iussu:

IOSVE XIV. v. 7. & 10.

1. **Q**uadragesima annorum erã, quando misit me Moyses famulus Domini de Cadesbarne
vt considerarem terram. Et v. 10. Quadragesima & quinque anni sunt, ex quo lo-
cusa est Dominus verbum istud ad Moysen, quando ambulabat Israel per solitudinem: hodie
etiam quinquaginta annorum sum.

De astate
Iosue.

Certum est primò. Hęc dicta cum adhuc in Galgalis castra morarentur, vt
patet huius cap. v. 6. Secundo, sub hoc tempus factam esse diuisionem terræ pro-
missionis, vt apparet ex contextu eorum, quæ Iosue cap. 13. & sequentibus
comentur. Tertiò, Calebum è Cadesbarne ad terram explorandam
missum anno 2. Exodi, vt plerique omnes disertè asserunt, & ea quidem
anni

P.
Philippi

Chronologia
Testamenti

A. IV
17^a

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

anni parte, qua præcoces vuz comedi possunt. Numer. 13. vers. 21. Quia
omnibus suorum agrorum possessionem adijisse, quando Caleb
negotio cum Iosue in Galgalis agebat: translatis enim postea in Silo
obiurgatur septem tribuum ignavia, *quæ necdum acceperant possessiones suas*,
18. v. 2.

*Quando
facta Ter-
ra diuisio.
1. Opinio.*

2. Ex his deducit Serarius Iosue 13. qu. 13. hanc priorem terræ diuisi-
onem in Galgalis ceptam anno à transmissio Iordane septimo: nam missio ex-
ploratorum quæ facta fuit anno 2. Exodi; ab Exodo ad Iordanis transitum,
iter per desertum non fuit, nisi 40. annorum, vt habet communi-
ter pronunciatum. Duo igitur ex hisce 40. detrahantur anni, inquit,
& hi 45. qui ad Calebi priores 40. iam accesserant, demantur sunt omnia.
Anno igitur post transmissum Iordanem, aditamque terram septimo, ceptam
Quam in sententiam laudat Rabbinos in Seder cap. XI. Eusebium in
Nicis. Masium hic vers. 7. Scaligerum. Simili calculatione Torriellus
2389. num. 1. concludit, certissimum esse, diuisionem terræ ceptam anno
introitu Israelis in Terram. Est hic annus 46. completus ab Exodo, teste Calve-
Caluisius.

Refutatur

3. Veram bene aduertit Perauius lib. 9. cap. 26. hac in re Scaligerum
constantem fuisse, & ex verbis Calebi non tam præcisam anni primi
opinionem iniri posse, quin vnus aut alterius anni discrimen in-
queat. Nam annos inchoatos Scriptura quandoque pro completis
nec scimus, vtum ineunte anno 47. ab Exodo, an desinente terræ for-
ta sit. Vnde infert, totam de anno Sabbatico primo cõiecturam aliam
ex verbis Calebi pendere. Cui opinioni non video, quid efficaciter
possit. Lyranus enim in hoc cap. lit. m. ex verbis Calebi colligit subtra-
esse solummodo annum primum Exodi, ante quam mitterentur exploratores,
& sic remanere sex annos duntaxat, à transitu Iordanis, vsque ad diuisi-
onem terræ per Iosue. Tametsi hic auctor non satis explicet, vtum expleti
sex anni, an emergentes tantum. Abulensis autem in ca. 14. Iosue q. 6.
à Iordanis transitu vsque ad hæc à Calebo dicta fluxisse 7. annos non
ros: quia exploratores, ait, non fuerunt missi de Cadesbarne in fine secundi anni
Aegypto, sed in fine tertij mensis vel in principio quarti. Sallianus etiam an. m. 2.
verba Calebi refert ad annum ab Exodo 46. currentem, quo pariter an-
nat distributionem terræ filijs Iuda & Iosephi destinata. Iosephus denique
5. Antiq. ca. 1. vel vtralij distinguunt 5. tradit anno belli quinto transactum
in Galgalis Siluntem promotam. Cum igitur hæc prior *καταρχία* in Galgalis
sit, ea ex Iosephi opinione vltra sextum annum ab ingressu in terram
non potuit.

Conclusio

4. Quibus perpenſis eorum rationibus ſubſcribo, qui hanc terræ diuiſionem inceptam ad annum ſextum à tranſmiſſo Iordane labentem referunt, & partem anni ſeptimi tenuiſſe putant: præfertim cum alibi eorum calculos admulerim, qui annorum ſabbaticorum ſeriem ab anno 47. Exodi auſpicantur.

5. Quæres 1. quam diu hæc ſortitio tenuerit? Septennium tenuiſſe credunt Rabini in Seder, & cum ijs Genebrardus lib. 1. Chron. Putant enim illi 17. lubilæas periodos reuolutas, hoc eſt annos 850. à terræ poſſeſſione, vſque ad exordium anni 14. poſtquam percuſſa eſt ciuitas, cuius meminit Ezechiel in iſto cap. 40. Hunc autem annorum numerum ab anno 14. ingreſſus in terram vſque ad 14. excidij Ieroſolymitani ſuis calculationibus obrudunt.

Verum hanc ſuppurationem ab iſtis ſine ratione excogitatam merito explodunt Serarius, Tornielius, Salianus, Bonfrerius, Iofue 18. verſ. 1. Nulla enim idonea cauſa afferri poteſt, cur non paucis menſibus hoc poſſeſſionis aſſignandæ negotium expediri non potuerit. Deinde hallucinantur primò, dum Templum non niſi annos 410. ſteriſſe autumant; contrarium enim ex vnanimi Chriſtianorum doctrina, Chronologi & ſacri interpretes, in libros Regum, demonſtrant. Secundo, in eo, quod caſtra in Galgalis 14. annos detineant, quibus exactis præſertim arbitrantur decimas perſolui, annos ſabbaticos & lubilæos numerari ceperunt eſſe. Iofephus loco citato, ait geometras à Iofue deſignatos, cum terram circuiuiſſent, & æſtimaeſſent, ſeptimo menſe rediſſe. Quod verò addit eos in Silo reuerſos, non cohæret veræ hiftoriæ; ſed diuiſionem Galgalæam cum Silantina confundit. Cæterum quandoquidem hæc ſortitio facta eſt ſub fine anni ſexti & initium ſeptimi ab ingreſſu in terram, cum etiam eodem anno, aut ſaltem ſequenti Tabernaculum ſit in Silo tranſlatum, vt cap. 18. dicam: non niſi aliquot menſes hæc terræ diuiſio tenuit.

6. Quæres 2. An tribui Iuda ſua ſors prius aſſignata fuerit, quam Caleb Iofue Hebronem peteret & obtineret? Affirmat Abulenſis, q. 5. & probat: quia ſi necdum iactis fortibus, eam urbem Caleb accepiffet, contingere potuiſſet, vt tribus Iuda ditionem procul Hebrone diſtanti fortiretur, & ſic poſſeſſio Caleb à contribulium poſſeſſionibus loco diſiungeretur. Hoc autem inconueniens Abulenſi videtur.

7. Origenes autem hom. 29. in Iofue: data eſt, inquit, Calebo portio ſua, priuſquam tribus ſua, qua eſt filiorum Iuda, perciperet. Cui ſubſcribit Lyranus h. Serarius Iofue 14. q. 2. Salianus ann. m. 2589. numer. 18. & 21. quod & mihi probabilis videtur. Nam in primis hoc cap. narratur Calebi petitio cuiusque fructus, nimirum ius in Hebron Calebo tributum, deinde cap. ſequenti, totius tribus Iudaicæ ſortitio deſcribitur, nec eſt cauſa, cur putemus in harum rerum

Quæſt. 1. Reſp. 10

Reſutatur

Concluſio

Quæſt. 2. 1. Opinio affirmat.

2. Opinio negat probabilius.

P. Philippi

Chronologia Testamenti

A. IV

17

UNIVERSITÄTS- BIBLIOTHEK PADERBORN

narratione temporis ordinem non obseruari. Ad hæc cum filij Iuda in terra ne dubio fortitione ad Iosue accessissent, solus Caleb locutus dicitur, qui militiam sibi sub Moysæ ditionem obtinuisse, ne scilicet postea in diuersis tribus difficultas oriretur ratione Hebronis. Si verò non nisi post fortitionem Caleb suum negotium proposuisset, videri potuisset, non omni fortitione Hebron enim in quacumque tandem sorte fuisset, tribu Iudæ aceret, ut in huius tribus potærio contineretur, siue non: facta autem hac potærio omnis iniuriæ species vitabatur.

Adi. Opinione rationem.

8. Ad rationem Abulensis responderi potest. 1. id minime ablatum si diuina dispositione ita contigisset. Nam & Sichem ex maiore additione ad tribum Ephraim accessit, ut fateretur Abulensis infra caput Sicetiam partes aliquæ tribuum Dan & Manassis à cæteris loco distinctas, nec inde obstabat, quo minus singulæ tribus debitam sibi portionem distinctas iure fortes haberent, ut notat Serarius. Responderi potest, quod fuisse huius diuisionis periculum: cum enim promissa ditio assignaretur, lebo putat Salianus hac occasione datam esse tribui Iudæ hæc ditio, ut in fortitione, ne familia Caleb à reliqua tribu Iuda separaretur. Quod ex illo Iosue 15, v. 13. Caleb vero filio Iephone dedit partem in medio filiorum Iuda præceperat ei Dominus.

IOSVE XVIII. v. 1.

Congregatiq; sunt omnes filij israel in silo, ibiq; fixerunt tabernaculum et cetera. fuit illis terra subiecta.

QVÆSTIO VNICA.

Quonam tempore translatum in Silo Tabernaculum?

Respondetur in cōmuni.

1. EO tempore terram Hebræis subiectam fuisse, saltem quoad partem, ita ut nemo in eos vim & arma pararet, indicat hic periculum, clarè quidem in Latino & Græco textu; in Hebræo commode dicitur, & terra subiecta ante ipsos, siue ad facies eorum. Ita Lyranus, Mafius, Menochius, Bonfrerius in hunc locum, Salianus an. m. 2390. num. 1. dicitur finitibus hæc Tabernaculi translatio facta est.

In partibus variis supponitur.

2. At quoto anno ab ingressu in terram? Decimoquarto claudii Hebræi, quibus non aduersatur Mafius, nec Magalianus, Serarius verò hoc concordè pene omnium auctoritati ac sententiæ, ut anno à Iordani transitu quarto Silentem Tabernaculi factam existimemus: Iosue 18. q. 7. Mentio per aliquot annos interruptam fuisse terræ diuisionem, quæ scilicet instituta fuerat; horum tamen annorum numerum non exprimit.